

Η παράξενη θρησκευτικότητα σε Ινδία και Νεπάλ (Μοναχός Ilie Bobaianu, Αγιογράφος)

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://www.pemptousia.gr/?p=173944>]

Δεν μπόρεσα να καταλάβω πως συμφιλιώνεται η πανθεϊστική τους αγάπη προς τα ζώα και γενικά προς την φύση με την θυσία των ζώων. Είναι σοκαριστικό να βλέπεις πως σφάζουν τον λαιμό των καημένων ζώων, για να ραντίζουν με το αίμα τους τις ρόδες και το μπροστινό μέρος των ποδηλάτων και των οχημάτων. Έχουν μία εορτή και μία ειδική ιεροτελεστία για αυτό, με θυμίαμα και προσφορά λουλουδιών. Προσκυνούν και κάνουν και μετάνοιες ακόμα μπροστά στα αγιασμένα ποδήλατα. Εμείς κάνουμε αγιασμό με νερό. Αυτοί το κάνουν με αίμα, για να φυλαχθούν από δυστυχήματα.

Βέβαια, για να κρατηθούν όλες αυτές οι μυστικές επιδείξεις, δεν πρέπει να λείπει από την θρησκευτική τους ζωή το θαύμα, το υπερφυσικό στοιχείο. Για παράδειγμα, μιλούσαμε με μία οικογένεια που προσευχόταν μπροστά σε ένα ναό αφιερωμένο στον Κρίσνα και μας έλεγαν πεπεισμένοι ότι ο θεός τους τους ακούει και πραγματοποιεί όλες τις προσευχές των πιστών του, και ότι ο Κρίσνα έχει θεραπεύσει θαυματουργικά ένα από τα παιδιά τους από μία ανίατη νόσο, εκεί που οι ιατροί δεν του έδιναν πλέον καμμία ελπίδα.

Λίγοι γνωρίζουν για την διδασκαλία του Χριστού και είναι αυτοί που έχουν κάποιες σχέσεις με την Δύση. Οι μυστικιστές τους είναι φονταμενταλιστές. Αγαπάνε την δική τους θρησκεία και αποφεύγουν ο,τιδήποτε προέρχεται από την Δύση. Παρόλα αυτά, από ότι έχω ακούσει, η Ορθόδοξη Χριστιανική Εκκλησία αντιπροσωπεύεται όχι από λίγους κατοίκους, αλλά τίποτε δεν φανερώνεται επίσημα εξαιτίας των νόμων που ισχύουν σε μερικές περιοχές της Ινδίας. Είδα μία ελληνική ορθόδοξη εκκλησία του Αγίου Αποστόλου Θωμά. Οι ινδουιστές θεωρούν πάρια (δηλ. απόβλητα της κοινωνίας τους) τους χριστιανούς Ινδούς και τους περιορίζουν η τους καταδιώκουν, αλλά χωρίς χρήση σωματικής βίας.

Στο Νεπάλ

Μετά την πόλη Varanasi αφήσαμε την Ινδία και πήγαμε στο Νεπάλ, στην πρωτεύουσά του, Κατμαντού, που βρίσκεται στις νότιες πλευρές των Ιμαλαίων. Εκεί συναντήσαμε μία συνύπαρξη του ινδουισμού και του βουδισμού (που στην Ινδία είναι πολύ μειωμένος σήμερα). Είναι ένα ενδιαφέρον μείγμα διαφόρων παραδόσεων που όμως προέρχονται από την ίδια ρίζα. Η παρουσία του βουδισμού οφείλεται στην κοινότητα των Θιβετιανών μεταναστών που έχουν βρει εδώ άσυλο μετά την εισβολή της κομμουνιστικής Κίνας στο Θιβέτ. Η ινδουιστική πλειονότητα και η κουλτούρα εδώ, μοιάζει πολύ με αυτήν της Ινδίας με τους οποίους συγγενεύουν. Εδώ μείναμε τρεις νύχτες.

Πίσω από την ποικιλόμορφη γοητεία των πλατειών συναντήσαμε ξανά την σκοτεινή εικόνα των αποτεφρώσεων στις όχθες ενός παραπόταμου που διέσχιζε την πόλη. Είναι δύσκολο, νομίζω, για έναν χριστιανό και ιδιαίτερα ορθόδοξο, να βλέπει χωρίς συγκλονισμό την εικόνα που προσφέρει εκείνος ο τόπος εμποτισμένος με δυσοσμία καμένου ανθρωπίνου κρέατος. Σε σκάρες που εξέχουν από τα λιθόστρωτα βήματα των οχθών καίγονται –μόνο με ειδικά ξύλα από τσάνταλι– τα σώματα των νεκρών τυλιγμένα σε λευκά οθόνια. Στο βάθος σχηματίζονται κάποια χαμηλά και μακρόστενα κτίρια που μοιάζουν με σκοτεινές αποθήκες. Οι συγγενείς παρακολουθούν σιωπηλά το ολοκαύτωμα και έπειτα πετούνε την στάχτη και τα απομεινάρια στα θολά νερά του ποταμού.

Σοκαριστική είναι και η εικόνα των παράξενων Aghoris που κάθονται δίπλα στις όχθες σε αποσυρμένες ομάδες, καταξηραμένοι από την άσκηση, βαμμένοι στο μέτωπο με χτυπητά χρώματα, με παγωμένα βλέμματα, ξένα από οποιαδήποτε ίχνη ανθρώπινης χαράς. Παρόλο που εξωτερικά μοιάζουν με τους συνηθισμένους Sadhus που μένουν στα μεγάλα ινδουιστικά τεμένη, όπως αυτό του Pashupatinat της Κατμαντού, δεν είναι από την ίδια αίρεση. Αλείφονται με την στάχτη που έμεινε από τους καμένους νεκρούς στο πρόσωπο, στα γένια, στα μαλλιά αλλά και σε όλο το σώμα. Πιο τρομακτική είναι η φήμη που επικρατεί ότι τρώνε τα απομεινάρια των νεκρών τα οποία τα μαζεύουν από το ποτάμι. Το κάνουν αυτό σαν μυστική ιεροτελεστία.

[Συνεχίζεται]